

som Udgiver af Bladet „København” havde opfordret til at udgive Laura Kielers „Mænd af Ære”, der gik paa Casino. Dette er ikke rigtigt. „Mænd af Ære” er efter min Mening et slet Stykke, og Udpibningen var ikke ufortjent. Men Stykket blev hørt til Ende i Ro. Hvis man først havde pebet efter Dr. Simonsens Foredrag, skulde jeg ikke have rettet nogen Anke.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds oplæste en Artikel i Bladet „København” fra den Tid, det ærede Medlem fra Kalundborg og jeg var dets Udgivere. Denne Artikel er ofte blevet mig serveret paa Vælgermøder; det forbyder mig noget, at Serveringen ogsaa skal finde Sted i dette høje Ting, besørget af min Kollega. Men den generer mig ikke. Den citerede Artikel, for hvilken jeg paa-tager mig Medansvaret, var dum og flabet. Jeg har ofte indrømmet det, jeg indrømmer det gerne endnu en Gang.

Jeg fortryder ikke min Ungdom, men hvem har ikke gjort Ting, han senere fortryder. Maaske har det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) været ufejlbar, jeg ikke!

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg kan kun beklage, at den ærede Ordfører for Forespørgerne (Johan Knudsen) ikke har kunnet føle sig tilfreds med mit Svar. Jeg havde ventet, at den ærede Ordfører, naar han udtalte sin Utilfredshed med Svaret, vilde have paaapeget, hvordan man paa anden Vis end den af mig nævnte kunde sikre sig, at der vilde blive skredet ind mod Gentagelser. Jeg forstaaer ikke, at Universitetet ikke skulde have Midler til i saa Henseende at foretage, hvad der overhovedet kan foretages. Det er jo for øvrigt meget vanskeligt paa Forhaand at bedømme, om der er Udsigt til et saadant Spektakel. Hvis Universitetet finder det rigtigt, ser jeg intet til Hinder for, at det kan udruste sine Betjente med Myndighed til at fjerne Urostiftere. Man maa dog have Ret til at røgte Husfreden ogsaa paa Universitetet og kan, om man vil, henholde sig til Straffelovens § 221. Men jeg føler slet ingen Trang til at vise Universitetet Veje; de findes nok, og jeg antager, at ingen er saa interesseret i at finde Udveje som netop Universitetets Lærere.

Jeg kan ikke indrømme det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at man, naar der sker en Uregelmæssighed, altid maa formodes at være i en Vinkelspids, og at Udviklingen saa nød-

vendigvis maa bøje af i en anden Retning. Det er en Formodning, som det ærede Medlem kan have, men som han egentlig ikke kan begrunde paa, hvad der her er sket. Saa vil jeg for Resten fortrøste mig til, at Universitetet, om det ærede Medlem skulde have Ret i sine pessimistiske Betragtninger, i den kommende Tid vil vide at hævde, hvad der er fornødent for Universitetets Ro og Værdighed.

Schovelin: Til det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) skal jeg kun sige dette, at en Doktor, overhovedet en Universitetslærer, ikke har Lov til at udtale sig politisk, som han vil, fordi han indenfor sin Videnskabs Omraade har Lov til paa Universitetet at docere, hvad han vil. Naar det ærede Medlem i sin Egenskab af Doktor docerer paa Universitetet — ikke Politik, for det forstaaer han sig ikke paa — men noget, han forstaaer sig paa, et historisk Emne, skal han have Lov til at sige, hvad han har Lyst til, og det undrer mig, at han overhovedet vil stride imod dem, der kæmper for at skaffe ham denne Ret.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) løb ganske vild i sin Piberdreng og Jeronimus. Man kan sætte Jeronimus for og Piberdreng bag, eller Piberdreng for og Jeronimus bag, det ærede Medlem beholder dog sin Smag. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) tilstod aabent om den Artikel, vi er blevet diventerede med, at den var dum og flabet. Det er en mandig, aaben Bekendelse. Lad os haabe, at dette Bøllefrø, Piberdrengene fra Universitetet, i hvert Fald kan bringes til aabent at bekende det samme, at de var dumme og flabede, i Stedet for fejgt at krybe bag Ryggen af det ærede Medlem fra Langeland og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds.

Borgbjerg: Lad os haabe, siger det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at disse unge Mennesker vil erkende, at de har været dumme og flabede. Javel, maaske, men lad os tillige haabe, at de ikke om en 20—30 Aar vil begaa den Dumhed, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) har gjort, at staa op og interpellere en Minister.

At min Optræden af den gamle dumme og flabede Artikel i det Blad, som det ærede Medlem fra Fredensborg havde Medansvaret for, var berettiget, viser det ærede Medlems sidste Replik, hvori han erkendte, at han selv som ung, endda i en